

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **Město Březová nad Svitavou**, se sídlem Březová nad Svitavou, Moravské náměstí čp. 1, zast. JUDr. Milanem Břeněm, advokátem ve Svitavách, Náměstí Míru čp. 58/47 proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. října 2011, čj. 4302/11-1700-606207, t a k t o :

I. **Žaloba se z a m í t á .**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání do rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích o stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 12 000 000 Kč a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Uvedl, že napadené rozhodnutí i prvoinstanční rozhodnutí byla vydána v rozporu s zjištěným skutkovým stavem. Žalovaný dle jeho názoru neprovedl výklad právního úkonu, smlouvy č. 9255920640 o poskytnutí dotace z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení (dále jen „SFRB“) na výstavbu nájemních bytů, když vytvářel konstrukce, kterými obsah smlouvy doplňoval se závěrem, že není důležitá formulace obsahu smlouvy, ale to, co ve smlouvě mělo být vyjádřeno. Dle jeho výkladu měl žalobce dle čl. III. smlouvy, kde byl použit budoucí čas („... při jeho zadávání bude

dodržovat zákon...“), dodržovat zákon i při řízení proběhnuvším před podpisem smlouvy, která tento požadavek teprve zakotvuje.

Žalovaný dle žalobce vychází ze závěru, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce porušil při zadávání zakázky zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Stranou však ponechává, že se jednalo o výběrové řízení provedené před podáním žádosti o poskytnutí dotace na SFRB a před podpisem smlouvy. Žalobce zdůraznil, že předmětná smlouva neukládá žalobci povinnost provést nové výběrové řízení v době po uzavření smlouvy. Navíc čl. III. bod 1. jasně uvádí, že SFRB požaduje, aby stavba byla realizována v souladu s doklady předloženými spolu s žádostí o poskytnutí dotace a k této žádosti byly připojeny i doklady o provedených výběrových řízeních na zhotovitele stavby. Navíc SFRB požadovala ještě před tím, než dotaci poskytne, mít k dispozici doklady prokazující, že dle zákona o veřejných zakázkách byl zhotovitel vybrán. Pokud žalovaný uvádí, že není zřejmé, zda SFRB dokumentaci k výběrovému řízení vůbec požadoval, pak z toho žalobce dovodil, že se žalovaný v tomto směru na tuto instituci ani neobrátil a důkazní řízení tak v této části zůstalo neúplné. Žalobce zdůraznil, že výběrové řízení již bylo provedeno, i když nakonec bylo shledáno, že k porušení zákona při zadání veřejné zakázky došlo, ale šlo o porušení nastalé v době před podpisem smlouvy. Žalovaný dle žalobce odhlíží od reality, neboť v dané době nebylo možné se SFRB vyjednávat změnu formulářové smlouvy, tedy smlouvy, kterou měl SFRB připravenou a upravoval ji pouze v části týkající se proměnlivých údajů, tedy příjemce dotace, předmětu smlouvy, výše dotace a účelových znaků. Tedy i v případě jakýchkoliv požadavků na změnu textu smlouvy by tato změna nebyla provedena. Žalobce považoval za zcela nepřipustné, aby státní správa či státní organizace či fondy, které mají dostatečný a specializovaný aparát, přenášely na obec odpovědnost za správnost obsahu jimi vyhotovených smluv. Zdůraznil rovněž, že žalobce nikterak neporušil tu část ujednání obsaženého v čl. III. Bodu 2 smlouvy týkající se hospodárného nakládání s poskytnutou dotací. V případě pojetí žalovaného je samotná podstata pojmu podmínka, obsaženého v textu smlouvy, popírána, neboť ke dni podpisu smlouvy se SFRB již výběrové řízení bylo provedeno a ukončeno a bylo tak objektivně dáno, že je buď v souladu nebo v nesouladu se zákonem o veřejných zakázkách. Podmínkou tedy nemůže být něco, co se odehrálo před samotným úkonem, který v sobě má tuto podmínku obsahovat. Žalovanému přitom dle žalobce nepřísluší hodnotit skutečnosti, které vznikly a nastaly před uzavřením uvedené smlouvy. Žalobce totiž po uzavření smlouvy neprováděl nové výběrové řízení a tedy ani nemohl porušit povinnost provést ho v souladu se zákonem. Navíc podotkl, že čl. III. bod 1 a 2 si vzájemně odporují, přičemž obě ustanovení jsou označena jako závazné podmínky. Tato skutečnost nemůže být kladena k tíži žalobce. Ten závěrem zdůraznil, že v daném případě nebylo z jeho strany porušeno ust. § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), tedy že nedošlo k nesplnění podmínek a závazků vyplývajících ze shora vzpomínané smlouvy.

Dále žalobce ohledně částky 10 000 Kč konstatoval, že jejím přijetím nedošlo k porušení dotačních podmínek, neboť z čl. III. bodu 5 smlouvy jasně vyplývají dvě podmínky, které musí žalobce dodržet. Jednak nesmí přijmout věcná ani finanční plnění vzniklé v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy a jednak se tak nesmí stát od budoucích nájemců bytu. Žalobce k tomu konstatoval, že neporušil ani jednu podmínku, neboť zmiňovanou částku přijal jako kauci na základě rezervační smlouvy, která měla souvislost s budoucí nájemní smlouvou. Bylo rovněž jasné dáno, že se muselo jednat o budoucí nájemce bytů, což v případě uzavírané rezervační smlouvy se o ně nejednalo a jednat nemohlo. K porušení dotačních podmínek tudíž nedošlo. Kauce totiž znamená, že pouze zajišťuje splnění určité povinnosti a nelze na ni nahlížet jako na částku mající za cíl poskytnutí jakéhokoliv plnění. Proto také žalobce uvedenou částku nepřebíral v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy, ale podle smlouvy o rezervaci. Proto i v čl. III. bodu 3.5 smlouvy o rezervaci bylo uvedeno, že se tato kauce stane při nedodržení závazku zájemce smluvní pokutou. Žalobce následně předmětnou kauci zájemcům vrátil. Započtení do první splátky nájemného nebylo provedeno, a to právě z důvodu, aby nebyla porušena dotační podmínka. Navíc zmíněná rezervační smlouva byla uzavřena dne 18. 7. 2002 a nájemní smlouva až dne 24. 11. 2003.

Dále žalovaný dle žalobce nesprávně uzavřel, že došlo k porušení podmínky dané v čl. III. bodu 5. smlouvy uzavřené se SFRB tím, že na základě smlouvy o uzavření budoucí smlouvy kupní ze dne 3. 3. 2003 přijal žalobce od osob zájemců o bydlení částku 150 000 Kč z titulu kupní ceny za v budoucnu převáděný pozemek. Žalobce zdůraznil, že zde není dána souvislost s uzavíráním nájemní smlouvy, neboť za částku 150 000 Kč získají osoby budoucích kupujících do vlastnictví pozemek, který byl vždy ve vlastnictví žalobce. Žalovaný se tak dopustil naprosto extenzivního výkladu smlouvy uzavřené se SFRB a jejích podmínek. Upozornil rovněž, že zde není dána ani souvislost s uzavíranou nájemní smlouvou, neboť dotační podmínky v čl. III. bodu 5 hovoří o souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy a nikoliv budoucí nájemní smlouvy. Žalovaný dle žalobce porušil ust. § 14 rozpočtových pravidel, když odst. 3 nesprávně vyložil a na daný případ aplikoval.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že prostředky SFRB na uvedenou akci byly poskytnuty na základě smlouvy uzavřené dle nařízení vlády č. 481/2000 Sb., o použití prostředků SFRB ke krytí části nákladů, spojených s výstavbou bytů (dále jen „nařízení vlády“), přičemž jeho v ust. § 3 písm. b/ je stanoveno, že dodavatel stavby bude vybrán v souladu s právními předpisy o zadávání veřejných zakázek. Z uvedeného dovodil, že jen za těchto okolností lze dotaci čerpat. Dodržení této podmínky je bezpochyby v dispozici žadatele o dotaci. Dále pak sankční systém v případě nedodržení podmínek nařízení vlády odkazuje v ust. § 7 na ust. § 30 zák. č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice, ve znění pozdějších předpisů, který byl od 1.1.2001 nahrazen již výše cit. zákonem č. zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů. Zde je v ust. § 44 odst. 2 jako osoba povinná

k odvodu za porušení rozpočtové kázně označena osoba, která porušila rozpočtovou kázeň.

Žalovaný dále uvedl, že ověřil závěry správce daně z hlediska porušení zákona o veřejných zakázkách a vyšel přitom především z nálezu u této akce, definovaném v rozhodnutí ÚHOS. V tomto smyslu je nesporné, že zadávací řízení bylo provedeno v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách a že porušení zákona bylo poměrně závažné. Žalovaný konstatoval, že příjemce dotace je povinen posoudit, zda-li již v okamžiku, kdy o dotaci žádá, splňuje podmínky nastavené nařízením vlády. Pokud veřejnou zakázku zadal v rozporu s aktuálním zněním zákona o veřejných zakázkách, a přesto žádost o dotaci podal, vystavuje se nebezpečí, pokud nezákonnost výběrového řízení nenapraví jeho zrušením a provedením nového (což zákon o veřejných zakázkách umožňuje), že po příslušném zjištění bude muset dotaci vrátit. Podpisem smlouvy pak příjemce dotace akceptuje nastavené podmínky, ze kterých mj. vyplývá povinnost zabezpečit hospodárné nakládání s poskytnutými prostředky dotace určenými na realizaci stavebního díla a že při jeho zadávání bude dodržovat zákon o veřejných zakázkách. Budoucí čas v tomto smyslu použitý vychází z formulářů smluv, kdy se nezkoumá, zda výběrové řízení již proběhlo nebo se teprve konat bude. Žalovaný připustil, že by bylo vhodnější použít neutrální formulaci, ale s ohledem na to, že danou podmínku obsahuje již zmiňované nařízení vlády, nejedná se o takový nedostatek, který by znemožnil požadovat vrácení dotace zpět. Žalovaný konstatoval, že dopady porušení zákona o veřejných zakázkách (jako neoprávněné použití prostředků státního fondu) splývají s dopadem porušení této další podmínky, když teprve výdejem prostředků na úhradu faktur došlo k neoprávněnému použití ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech.

Dále žalovaný uvedl, že v souvislosti s výstavbou 6 bytových domů s celkem 30 nájemními byty v lokalitě „Špitálské pole“ příjemce dotace uzavřel s každým z budoucích nájemců smlouvu o rezervaci za účelem uzavření budoucí nájemní smlouvy a budoucí kupní smlouvy, smlouvu o uzavření budoucí smlouvy nájemní, smlouvu o uzavření budoucí smlouvy kupní na bytovou jednotku, smlouvu o budoucí smlouvě kupní na pozemek a nájemní smlouvu. Na základě těchto smluvních vztahů pak příjemce dotace dle kontrolního nálezu správce daně vybral od budoucích nájemníků celkem částku 4 650 000,- Kč (29 x 150 000,- Kč + 1 x 300 000,- Kč). Tuto skutečnost pak správce daně označil jako odporující ust. čl. III. odst. 5. smlouvy, dle kterého se příjemce dotace zavázal, že od budoucích nájemců bytů, postavených s použitím dotace z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení, nebude požadovat žádné finanční ani věcné plnění (dary, půjčky, předplacené nájemné na dobu delší než 1 měsíc dopředu, záloha na budoucí koupi bytu, apod.) v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy. Dále bylo správcem daně zjištěno, že příjemce dotace vybral od budoucích nájemníků, na základě výše uvedených smlouvy o rezervaci, částku 10 000,- Kč jako jistinu (kauci), na základě které byl povinen uzavřít s příjemcem dotace nájemní smlouvu a budoucí kupní smlouvu na nemovitost. Tuto skutečnost označil správce daně taktéž za porušení výše uvedeného čl. III. odst. 5. smlouvy. K tomu

žalovaný sdělil, že kauce ze svého pojmového vymezení znamená, že pouze jistí splnění určité povinnosti. Po splnění dané povinnosti institut kauce ztrácí svůj význam a pokud nebyla započtena (v rozporu se smlouvou o rezervaci) do první splátky nájemného, měl příjemce dotace tuto kauci vrátit. Z uvedeného je zřejmé, že příjemce dotace postupoval v rozporu s ustanovením bodu 3.6. smlouvy o rezervaci, dle kterého měl v případech, kdy zájemce o nájemní bydlení dostojí svému závazku, tj. podepíše s příjemcem dotace smlouvu o budoucí smlouvě nájemní a kupní, započíst kauci do první splátky nájemného. Z kontrolních závěrů správce daně vyplývá, že příjemce dotace tento zápočet neprovedl.

Dále vycházel žalovaný ze zápisu ze dne 3. 3. 2003, kterým bylo zdokumentováno téhož dne konané jednání mezi příjemcem dotace a budoucími nájemníky a v tento den byly uzavřeny s některými nájemníky smlouvy o budoucí smlouvě nájemní a kupní, konkrétně ujednání uvedené v bodu 2, dle kterého byli nájemníci seznámeni s nutností využití složené kauce ve výši 10 000,- Kč na zkvalitnění terénních a protihlukových úprav pozemků a s tím souvisejícím zvýšením nákladů na projektovou dokumentaci a technický dozor. Ze strany příjemce dotace tak bylo budoucím nájemníkům nabídnuto, že v případě jejich nesouhlasu s tímto využitím kauce jim bude částka ve výši 10 000,- Kč vrácena a ve smluvním vztahu nebude pokračováno, tj. nebude uzavřena budoucí nájemní a budoucí kupní smlouva. Na této skutečnosti pak žalovaný deklaroval faktický stav posuzované kauzy, tj. že příjemce dotace podmiňoval uzavření budoucí smlouvy nájemní složením kauce ve výši 10 000,- Kč, což je v rozporu s výše citovanou podmínkou čl. III. odst. 5. smlouvy.

Z obsahu spisu žalovaný dále dovodil, že uvedená akce byla podrobena kontrole oddělení finanční kontroly Finančního ředitelství v Hradci Králové, které na přijetí kauce ve výši 10 000,- Kč a budoucí kupní ceny ve výši 150 000,- Kč za nemovitost poukazovala v protokolu ze dne 6. 6. 2005. Částka 10 000,- Kč byla nájemcům vrácena převodem až dne 9. 8. 2006, tj. po kontrole finančního ředitelství a cca 3 roky po podpisu uvedených smluv.

Žalovaný se dále vyjádřil k vazbě mezi úhradou 150 000 Kč za kupní cenu pozemku vyplývající ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní. Příjemce dotace tvrdil, že mezi naposledy uvedenou smlouvou a smlouvou o uzavření budoucí smlouvě nájemní, resp. smlouvou nájemní neexistuje žádná přímá vazba a uvedené demonstruje na situaci, kdy by budoucí nájemce odkoupil od obce garáž, či pozemek nesouvisející s pronajímanou bytovou jednotkou. K tomu žalovaný uvedl, že vazbu lze vysledovat i v citovaných právních dokumentech. Z obsahu písm. A, bodu 3 smlouvy o uzavření budoucí smlouvy nájemní mj. vyplývá, že práva a povinnosti vyplývající z této smlouvy jsou úzce spojeny s právy a povinnostmi vyplývajícími ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní na prodej pozemku. I když je nutno připustit, že právo budoucího nájemce na uzavření nájemní smlouvy není podmíněno výslovně povinností uzavřít smlouvu o smlouvě budoucí kupní na pozemek a uhradit kupní cenu 150 000 Kč, z článku uvedeného ve smlouvě o uzavření budoucí smlouvě nájemní pod písm. B. bod 2 vyplývá, že žalobce si vyhrazuje právo nájemní smlouvu

neuzavřít v případě, pokud se okolnosti, ze kterých účastníci při vzniku závazků vycházeli, do té míry změní, že nebude možné spravedlivě požadovat, aby smlouva byla uzavřena. Uvedené může dle žalovaného znamenat, že pokud nesplní účastník dohodu ze smlouvy o budoucí smlouvě, kupní na pozemek a kupní cenu 150 000,- Kč neuhradí, má právo obec nájemní smlouvu na pronájem bytové jednotky neuzavřít. Uvedený závěr podporuje i poměrně široká dikce podmínky čl. III. bodu 5. smlouvy, kde v závorce jsou jen příkladmo uvedena možná plnění. S ohledem na smysl uvedené podmínky lze totiž dle žalovaného považovat za finanční a věcné plnění v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy jakékoliv plnění, které se nějakým způsobem uzavření nájemní smlouvy dotýká. V tomto případě je třeba posuzovat, zda byl zasažen samotný účel poskytnutí prostředků a jeho naplnění. Prostředky byly poskytnuty k tomu, aby město mohlo zabezpečit nájemní bydlení a podmínka, aby se budoucí nájemník nepodílel na financování stavby, byla státem požadována v tomto smyslu záměrně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, když žalobce i žalovaný vyslovili s tímto postupem souhlas, a usoudil následovně.

Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že k datu 30. 9. 2002 uzavřel žalobce jakožto příjemce dotace smlouvu se SFRB o poskytnutí dotace na výstavbu nájemních bytů v obcích. V jejím čl. III. bodu 2. pak bylo uvedené, že příjemce dotace zabezpečí hospodárné nakládání s poskytnutými prostředky dotace určenými na realizaci stavebního díla a při jeho zadávání bude dodržovat zákon o veřejných zakázkách. Dále bod 5. uvedeného článku žalobce zavazoval, že od budoucích nájemců bytů postavených s použitím dotace z prostředků SFRB nebude požadovat žádné finanční ani věcné plnění v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy. Dále správní spis obsahoval rozhodnutí ÚOHS ze dne 19. 9. 2005, čj. VZ/S136/05-151/4503/05-j1, jež se stalo pravomocným k datu 8. 3. 2006, z něhož vyplynulo, že žalobce závažně porušil ust. § 3 a § 67 o veřejných zakázkách tím, že veřejné zakázky zadané za účelem výstavby sídliště bytových domů s nájemními byty zadal jinými způsoby, než na základě veřejné obchodní soutěže, aniž by k tomu byly splněny zákonné podmínky. Obsah správního spisu tvořila i smlouva o rezervaci ze dne 18. 7. 2002, na jejímž základě složili zájemci, kteří deklarovali svůj zájem na uzavření budoucí nájemní smlouvy, na účet žalobce částku 10 000 Kč, přičemž bylo ujednáno, že tato částka propadá ve prospěch žalobce za předpokladu, že zájemce nedostojí svému závazku spočívajícímu v uzavření budoucí nájemní smlouvy a budoucí smlouvy kupní. Další smlouva o budoucí smlouvě kupní byla uzavřena k datu 3. 3. 2003, na jejímž základě žalobce jakožto prodávající prodával kupujícím pozemek vymezený bytem v bytovém domě za kupní cenu ve výši 150 000 Kč.

Mezi účastníky řízení bylo v projednávané věci sporné to, zda v daném případě došlo k porušení rozpočtové kázně žalobcem a zda mu správce daně oprávněně a v souladu se zákonem stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně.

Žalovaný přitom zastával názor, že žalobce požadavkům smlouvy nedostál, žalobce naopak podanou žalobou zdůvodňoval svůj názor, že podmínky pro čerpání poskytnuté dotace byly z jeho strany dodrženy.

K tomu krajský soud konstatuje, že ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 písm. b/ rozpočtových pravidel je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem. Neoprávněným použitím, resp. neoprávněným výdejem peněžních prostředků, se rozumí jejich vynaložení, které je v rozporu nejen s podmínkami vztahujícími se přímo k deklarovanému a schválenému účelu, ale také takové vynaložení peněžních prostředků, které je v rozporu s dalšími podmínkami stanovenými právním předpisem, smlouvou, případně rozhodnutím nebo dohodou o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, na základě kterých byla dotace příjemci poskytnuta (§ 3 písm. e/ rozpočtových pravidel).

Nejprve se krajský soud zabýval žalobní námitkou, zda bylo či nebylo povinností žalobce dodržovat při čerpání dotace zákon o veřejných zakázkách. Při posuzování dané věci vycházel, stejně jako žalovaný, z rozsudku Nejvyššího správního soudu 2 Afs/2011–98, z něhož vyplývá, že „při nakládání s prostředky státního rozpočtu požaduje stát, aby zamýšlené stavební práce byly realizovány co nejvýhodněji, což může zabezpečit pouze to, že zadání veřejné zakázky bude provedeno v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Pokud dojde k použití prostředků státu za okolností, že uchazeč byl vybrán v rozporu s tímto zákonem, jedná se z hlediska ust. § 44 odst. 1 písm. b/ rozpočtových pravidel o neoprávněné použití, čemuž odpovídá i definice uvedená v ust. § 3 písm. e/ rozpočtových pravidel.“

Žalobce k této otázce zdůraznil, že výběrové řízení bylo provedeno před podáním žádosti o poskytnutí dotace a smlouva mu neukládala provést výběrové řízení nové. Ke dni podpisu smlouvy tak již bylo výběrové řízení ukončeno a bylo zřejmé, zda odpovídalo či neodpovídalo požadavkům zákona o veřejných zakázkách. Navíc v textu smlouvy byl použit budoucí čas, z čehož žalobce dovodil, že povinnost dodržovat zmíněný zákon se mu ukládá až v budoucnu. S těmito názory se krajský soud neztotožnil.

Nepřisvědčil námitce, že se žalobce nemohl dopustit porušení povinností stanovených poskytovatelem, když smlouva o poskytnutí dotace byla uzavřena poté, co měl povinnosti stanovené smlouvou porušit, a že je tedy sankcionován za něco, co objektivně nemohl splnit ani dodržet. Nelze totiž pominout, že dle zákona o rozpočtových pravidlech se za porušení rozpočtové kázně považuje i porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty. Nemůže být proto rozhodné, kdy se příjemce dotace porušení těchto podmínek dopustí. Skutečnost, že na podmínky stanovené smlouvou o poskytnutí dotace přistoupil, je nepochybná, neboť titulem pro čerpání dotace bylo právě zmíněná smlouva. Nelze než konstatovat, že jestliže zákon o rozpočtových pravidlech výslovně stanoví, že

porušením rozpočtové kázně s příslušnými dopady je i porušení podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta (ať už stanovených právním předpisem, tak i rozhodnutím nebo smlouvou), pak je nutno striktně vyžadovat dodržování takto stanovených podmínek. Nelze tak v daném případě hovořit o retroaktivitě, neboť v době uzavření smlouvy byly nastoleny podmínky, k jejichž splnění se žalobce zavázal a tato povinnost pak ležela výhradně na něm a jejich porušení musí jít k tíži toho, kdo finanční prostředky čerpá. V daném případě došlo dle závěrů krajského soudu k porušení podmínek, na které příjemce dotace jejím čerpáním přistoupil, s vazbou na porušení zákona o veřejných zakázkách.

Krajský soud se nemohl ztotožnit ani s druhou námitkou žalobce, dle níž neporušil dotační podmínky, když od každého ze zájemců o nájemní byt převzal na základě smlouvy o rezervaci nájemního bytu částku 10 000 Kč. Je totiž nepochybné, že se tím dopustil porušení čl. III. bodu 5 smlouvy o poskytnutí dotace, neboť požadoval finanční plnění v souvislosti s uzavřením nájemní smlouvy. Jeho námitka, že se v daném případě jednalo o kauci, která následně byla nájemcům vrácena, není případná. Žalobce si totiž smluvně zavázal, že „nebude požadovat v souvislosti s nájemní smlouvou od budoucích nájemců žádné finanční plnění“ a právě této podmínce se svým jednáním zpronevěřil.

Poslední žalobní námitka se dotýkala uzavření budoucí smlouvy kupní na v budoucnu převáděný pozemek, na základě níž měly získat zájemci v budoucnu do vlastnictví pozemek vymezený bytem v bytovém domě. Zde lze přisvědčit žalobci, že daný případ je nutno posuzovat jako samostatnou koupi pozemku, která vzdáleně souvisí s poskytnutou dotací pouze tím, že tato dotace byla poskytnuta na výstavbu bytů, jež zájemci měli získat do svého nájmu a že pozemek byl vymezen tímto bytem. Jakkoliv lze usuzovat, že uzavřením budoucí smlouvy o koupi pozemku se žalobce porušení dotačních podmínek nedopustil, tak tato okolnost nemůže mít na konečné rozhodnutí krajského soudu ve věci žádný vliv. Dlužno totiž poznamenat, že nesplněním byť i jen jedné z podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, dochází k porušení rozpočtové kázně ve smyslu ustanovení § 44 zákona o rozpočtových pravidlech. Samotné zákonné ustanovení přitom nerozlišuje, z jakého důvodu k takovému porušení rozpočtové kázně došlo. Prostředky, které jsou poskytnuty z veřejných zdrojů, zpravidla subjektům buď práva soukromého, nebo územní samosprávy, jsou veřejné prostředky, jejichž použití musí být pod přísnou kontrolou státu, neboť s veřejnými prostředky nakládá osoba, která zpravidla není v tomto případě v pozici orgánu veřejné moci. Proto z důvodu hospodárného využití těchto veřejných prostředků je namístě důsledná kontrola jejich užití. V tomto směru je tak nutné trvat na dodržování všech povinností, které vyplývají z příslušné zákonné úpravy i úkonu (smlouvy, rozhodnutí), jímž byly tyto veřejné prostředky poskytnuty. Je proto zcela pochopitelné, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě o poskytnutí dotace. Správce daně přitom není oprávněn posuzovat míru závažnosti porušení podmínek stanovených při poskytnutí dotace. V dané věci je nesporné, že žalobce nedodržel smluvní podmínky pro čerpání dotace

ve dvou případech, není již tedy pro přezkoumání věci rozhodné, zda ve třetím případě k porušení podmínek došlo či nikoliv.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. srpna 2012

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu